Ἔτος Α'. Περ. Β'. Ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῇ Μαρτίου 1897 Ἀριθ. 32

ΗΦΥΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ὁδὸς Σόλωνος ἀριθ. 70.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ.

Ἡ Ἀθιγγανίς — (Κατσιβέλα.)

Η ΑΘΙΓΓΑΝΙΣ

(ΚΑΤΣΙΒΕΛΑ)

Εἴχομεν ἐγκαταλείψει τὸ Σεμοὺρ ἀπὸ δύω ὡρῶν καὶ ἐπέκεινα, ὅτε τὸ παλαιὸν ταχύπορον ὄχημά μας, ὅπερ εἰς ἕκαστον ταρτάνισμα ἐπὶ τοῦ πετρώδους μέρους τῆς ὁδοῦ φερόμενον, ὠρύετο ἐπὶ τοῦ ἄξωνός του, ἐσταμάτησεν αἰφνηδίως.

Εἴχομεν φθάσει εἰς τὸν πρὸς ἄρδευσιν τῶν ἵππων σταθμόν.

Ὁ ὁδηγός μας τότε ἀπέσυρε ἐκ τοῦ στόματός του τὴν καπνοσύριγγά του, ἣν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μας διαρκῶς ἐκάπνιζε καὶ μετὰ βραχνώδους φωνῆς, ἐκτραχυνθείσης οὕτως εἰς τὸ ἔπακρον ἐκ τῆς πολλῆς χρήσεως τῶν οἰνοπνευμάτων, μᾶς εἶπεν.

— Εἴμεθα εἰς τὸ Precy-sous-Thil. Θὰ μείνωμεν ἐδῶ δεκαπέντε λεπτά.

Ὁ σύντροφός μου καὶ ἐγὼ κατήλθομεν ἀμέσως ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ ὀχήματος, ἐν ᾧ εἴχομεν κατ'ἀνάγκην τοποθετηθῆ, ὅπως καταπραΰνωμεν τὰς ὑπὸ τῆς νάρκης καταληφθείσας κνῆμας μας.

Ἐγείραντες δὲ μηχανικῶς τοὺς ὀφθαλμούς, παρετηρήσαμεν εἰς τὴν δεσπόζουσαν τὴν μικρὰν κώμην πετρώδη κορυφὴν τοῦ ὄρους, πεπαλαιωμένον τι οἴκημα, τοῦ ὁποίου οἱ τοῖχοι εἰσέτι διατελοῦντες ὄρθιοι ὡμοίαζον πρὸς κροσσοειδεῖς ὑπὸ τὸν λαμπρὸν κυανοῦν οὐρανόν, ἐγκοπάς, καὶ ἀδέσποτον ἀπὸ τοῦ μεσαίωνος ἐναπομείναντος, τίς οἶδε τίνος ὡραίου ἐξοχικοῦ πλουσίου ἐνδιαιτήματος.

Ὁ κατερρειπωμένος οὗτος πύργος ἐλέχθη ἡμῖν, ὅτι ὑπῆρξε τὸ πάλαι ἡ κατοικία τοῦ ἀρχοντικοῦ οἴκου Thil, παλαιᾶς ἐκ Βουργουνδίας οἰκογενείας, σβεσθείσης ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ τελευταίου αἰῶνος.

Ἡ τερπνὴ καὶ ζωγραφικὴ ὄψις τοῦ συνόλου ἐκείνου θεάματος ἐνέπνευσεν ἡμῖν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδωμεν καὶ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν παλαιὰν ἐκείνην φωλεὰν τῶν τέως αὐτοῦ ἀετῶν.

Εἰδοποιήσαντες δὲ τὸν ὁδηγόν μας περὶ τούτου, εἴπομεν αὐτῷ νὰ προχωρήσῃ εἰς Chazelle καὶ νὰ τοποθετήσῃ τὰ πράγματά μας εἰς τὸ ἐκεῖ ξενοδοχεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀλέκτορος. Ἀφοῦ δὲ ἐκενώσαμεν ἐπανειλημμένως σειρὰν μικρῶν κυπέλλων κονιάκ, ἐξεκινήσαμεν πρὸς τὴν ἀνωφέρειαν τοῦ ὄρους.

Ἦν τὸν ὀγδόη ὥρα τῆς πρωΐας.

Εὔθυμος Ἀπριλιακὸς ἥλιος ἠκτινοβόλει τὴν πεδιάδα, ἀπὸ δὲ τῶν φύλλων τῶν δένδρων ἐσπινθηροβόλουν ὡς ἀδάμαντες αἱ ὑπὸ τῆς νυκτὸς σχηματιζόμεναι ἐκεῖ μικραὶ σταγόνες τῆς δρόσου. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο διαυγεστάτη, ἐνῶ δὲ ἀνηρχόμεθα τὴν ἀνωφέρειαν ἐβλέπομεν, ὄπισθεν ἡμῶν μακρὰν πρὸς τὴν ἐκτεταμένην πεδιάδα περίκομψά τινα χωρία ἐσπαρμένα τῆδε κακεῖσε, ὧν οἱ λευκοὶ οἰκίσκοι μετὰ τῶν ἐρυθρῶν αὐτῶν πλίνθων καὶ ἡ περιβάλλουσα ταῦτα πυκνὴ βλάστησις ὡμοίαζε πρὸς πενθοῦσαν κατάστασιν.

Μετὰ μιᾶς ὥρας πορείαν ἀφικόμεθα πρὸ τοῦ πύργου καὶ εἰσήλθομεν ἐν αὐτῷ διὰ μέσου εὐρυτάτης θολοειδοῦς εἰσόδου, ἡμικυκλικῆς ἀψίδος, ἀρχιτεκτονικῆς, τῆς παρελθούσης ἐποχῆς, ἣν συναντᾶ τις ἤδη μόνον εἰς τοιαῦτα ἐρείπια τῆς Γαλλίας.

Ἐν τῇ πρώτῃ αὐλῇ ἡ ἐσκληρηκυῖα καὶ ηὐξημένη βλάστησις ὑπεδήλου τὴν πρὸ καιροῦ πολλοῦ ἐγκατάλειψιν τοῦ οἰκήματος τούτου παρὰ τῶν κτητόρων αὐτοῦ.

Τὸ μέρος τοῦτο προδιέθετεν ἡμᾶς εἰς μελαγχολίαν καὶ συνεφωνοῦμεν ἤδη πάντες, ὅτι ἐκ τοῦ πλησίον ὁ πύργος οὗτος σημαντικῶς ἀπόλλυειν ἐκ τῆς ἐκ μακρόθεν μεγαλοπρεποῦς καὶ ρωμαντικῆς αὐτοῦ θέας καὶ ἴσως νὰ μετενοοῦμεν διὰ τὴν ἐκδρομήν μας ταύτην, ὅτι ἐπὶ τῶν βαθμίδων ἐξαρθρωμένης κλίμακος, γειτνιαζούσης πρὸς ἀπόθραυσμα πυργιδίου, παρετηρήσαμεν νεάνιδα προσβλέπουσαν ἡμᾶς μετὰ περιεργείας.

Ὀλίγον προσδοκῶντες τοιαύτην ἐνταῦθα συνάντησιν, ἀφήκαμεν πάντες μικρὰν ἐκπλήξεως κραυγήν. Ἂν θέλετε μάλιστα ἐθαυμάσαμεν ἐν τῇ ἐκπλήξει ἡμῶν ταύτῃ, διότι δυσκόλως θὰ ὠνειρεύετό τις, ὅτι θὰ συνήντα ἐν τῇ ἐρημίᾳ ταύτῃ πλάσμα ἐκπληκτικωτέρας ὡραιότητος ἐκείνης, ἣν τότε πρὸ ὀφθαλμῶν εἴχομεν.

Φαντασθῆτε τὴν θελκτικωτέραν ἀθιγγανίδα αἰγυπτίαν, κατσιβέλλαν, περιβαλλομένην τὴν συνήθη πολύχρωμον ἐνδυμασίαν τῶν περιτρεχουσῶν τὸν κόσμον ὅλον βοεμίδων, ὅτε μὲν προλεγουσῶν τὸ μέλλον, ὅτε δὲ ἀδουσῶν ἀλλόκοτα ᾄσματα τῇ συνοδείᾳ μονοχόρδου, κιθάρας ἢ κροταλοτυμπάνου (δέφι) κατὰ τὴν φυλὴν εἰς ἣν ἀνήκουσι, τῶν ἀθιγγάνων βοεμῶν, ἢ αἰγυπτίων.

Ἡ μελανὴ αὐτῆς κόμη σχηματίζουσα σγουρωτοὺς δακτυλίους, μετὰ χάριτος, ἀφελείας καὶ ἁπλότητος προσπίπτοντας ἐπὶ τῶν ὤμων της καὶ περικαλύπτοντας μέρος τῆς θελκτικῆς αὐτῆς μορφῆς, θὰ ἐσκανδάλιζε τὸν χρωστῆρα τοῦ διασημοτέρου καλλιτέχνου, ἕνεκα τῆς ἐκτάκτου φυσικῆς καλλωπιστικῆς ἐντελείας τοῦ προσώπου καὶ τῆς θαυμασίας διαγραφῆς τῶν γραμμῶν αὐτοῦ.

Εὐρὺ περιλαίμιον ἐκ χρυσῶν φλωρίων, κοσμίως προσπίπτον ἐπὶ τοῦ κανονικῶς ἐζωγκωμένου αὐτῆς στήθους καὶ αἱ διαγραφόμεναι εὐκρινῶς ἐπαγωγικαὶ αὐτῶν περιοχαί, παρὰ τὴν ἰσχνότητά των ὑπὸ τὸ λεπτὸν ἀμπεχόνιον, προσέδιδον εἰς τὴν μικρὰν ταύτην νεάνιδα ἀξιέραστον ἐξωτερικὴν περιβολήν.

Τὸ ἀνάστημα αὐτῆς ἦτο ἰσχνόν, ἡ δὲ ἡλικία οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 15 ἐτῶν, ἤτοι εὑρίσκετο εἰς τὸ σημεῖον, ἔνθα ἡ ἀκμὴ τῆς ζωῆς δὲν ἐκδηλοῦται ἢ μόνον διὰ τῆς βλαστήσεως, ἀναμένουσα τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους.

Ὁ μικρὸς αὐτῆς ποῦς, ἡ ἀκροτάτη λεπτότης του καὶ ἡ χάρις καὶ εὐκαμψία τῆς καμπῆς καὶ τοῦ κυρτώματος αὐτοῦ θὰ ἐζηλοφθονεῖτο καὶ ὑπ' αὐτῆς ἐκείνης τῆς αἰγυπτίας ἑταίρας, ἣν ὁ βασιλεὺς Ψαμήθικος ἐμμανῶς ἠράσθη ἐπὶ τῇ θέᾳ μόνον τοῦ ἑνὸς πεδίλου της.

Φέρουσα κεχρυσωμένον χαλκοῦν περίδεμα ἐπὶ τοῦ μετώπου της, περίκομψα βραχιόλια πέριξ τῶν λεπτοτάτων αὐτῆς χειρῶν, περιλαίμιον καὶ χρυσᾶ ἐκ πεταλιδίων ἐνώτια, ἡ χαριτόβρυτος αὕτη βοεμὴ ἐφαίνετο ἐκπροσωποῦσα ἅπασαν τὴν βυζαντινὴν παράδοσιν.

Ἐμείναμεν ἀκίνητοι ἐπὶ ἓν περίπου λεπτὸν τῆς ὥρας θαυμάζοντες αὐτήν, μὴ τολμῶντες νὰ διαταράξωμεν τὸ ἀξιολάτρευτον ἐκεῖνον θέαμα. Πλὴν αὕτη οὐδαμῶς ἐφαίνετο στενοχωρουμένη ἐκ τῆς αἰφνιδίου ἡμῶν ταύτης παρουσιάσεως, ἀλλὰ μόνον τὰ χείλη της διέγραψαν ἀόριστον μειδίαμα, τὸ εὐρρόσυνον ἐκεῖνο μειδίαμα τῆς θαυμαζομένης γυναικός.

Ἀπεφασίσαμεν τέλος νὰ τὴν πλησιάσωμεν.

Αὕτη μᾶς περετήρει, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ταραχθῇ. Οπότε δὲ εὑρισκόμεθα εἰς τριῶν μόνον βημάτων ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῆς, ἐχαιρετήσαμεν μετ' εὐλαβείας τὴν βασίλισσαν ταύτην τῶν λευφόρων, ἥτις μᾶς ἀνταπέδωκε τὸν χαιρετισμόν μας μετὰ μεγαλοπρεπείας ἡγεμονίδος, δεχομένης τὰς φιλοφροσύνας τῶν ὑπηκόων της.

— Σᾶς ζητῶ συγγνώμην, διὰ τὴν ἀδιακρισίαν μου, τῇ λέγω, ἀλλὰ φαίνεσθε ὡς ἡ εἰκιακὴ θεὰ τοῦ μέρους τούτου. Δύνασθε νὰ μᾶς δώσητε πληροφορίας τινὰς περὶ τοῦ ἐγκαταλελειμμένου τούτου πύργου ;

Μὲ παρετήρησε πρὸς στιγμὴν καὶ εἶτα διὰ νωχελοῦς κινήσεως τῶν ὤμων, μοὶ ἀπεκρίθη·

— Δὲν εἶμαι ἐκ τῶν μερῶν τούτων. Πρώτην φορὰν ἔρχομαι ἐδῶ.

— Καὶ θὰ ἐπιράσατε ἴσως τὴν νύκτα ἐντὸς τῶν ἐρειπείων τούτων, ἀφοῦ σᾶς εὑρίσκομεν ἐδῶ εἰς τοιαύτην πρωΐνὴν ὥραν; ἠρώτησα.

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη.

— Πολὺ περίεργον θέσιν ἐξελέξατε διὰ ν' ἀναπαυθῆτε. τῇ εἶπε τότε ὁ συντροφός μου. Φανταζομαι δὲ ὁποίαν τρομερὰν καὶ φρικώδη νύκτα, διήλθετε ἐνταῦθα, ἐκτὸς ἂν αἱ

κραυγαὶ τῶν γλαυκῶν καὶ ὁ συριγμὸς τῶν ἀνέμων ἐπὶ τῶν πεπαλαιωμένων τούτων ἐρειπίων, εἶναι οἱ ἀγαπητή σας φίλοι, μεθ' ὧν διέρχεσθε τὰς νύκτας.

— Ἀπ' ἐναντίας. Ἤμην πολὺ κατάκοπος, ἀπεκρίθη καὶ ἐκοιμήθην βαθέως.

— Καὶ ἔρχεσθε μακρόθεν, βεβαίως ;

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη καὶ διὰ κινήματος ἔδειξεν ἡμῖν τὸν Νότον.

Ἔρχετο ἐκεῖθεν, ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ ἡλίου, οὕτινος οἱ κάτοικοι φέρουσι ζωηροὺς ὀφθαλμούς.

— Θὰ ἀνήκετε ἴσως εἰς πλανώδιον νομάδα, εὑρισκομένην εἰς τὰ περίχωρα, ἠρώτησα.

— Ὄχι, ἀπήντησεν, εἶμαι μόνη εἰς τὸν κόσμον.

Παρετήρησα μετ' ἀπορίας τὸν συντροφόν μου.

— Ὥστε δὲν ἔχετε οἰκογένειαν ;

— Δὲν γνωρίζω.

Τότε τὸ μέτωπόν της ἐλαφρῶς ἠμαυρώθη καὶ αἰφνιδία τις θλῖψις ἐξεδηλώθη ἐπ' αὐτοῦ. Εἶτα δὲ ἐξερράγη διὰ μιᾶς εἰς γέλωτας καὶ δεικνύουσα ἐλεύθερον στρουθίον, ὅπερ εἶχε σταθῆ ἀπέναντι αὐτῆς·

— Καὶ αὐτὸ ἐγκατέλειψε τὴν φωλεάν του, εἶπε καὶ οὐδέποτε πλέον θὰ ἐπανελθῇ. Πρωΐαν τινα ἐπέταξε χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ἐπὶ ποίου δένδρου θὰ ἀνεπαύετο τὸ ἑσπέρας. Οἱ βοεμοὶ ὁμοιάζουν πρὸς τὰ πτηνά, προσέθηκεν. Εἴμεθα οἱ πλανῆται τῶν μεγάλων ὁδῶν, ὅπως αὐτὰ οἱ πλανῆται τῶν μεγάλων ἀποστάσεων. Ἓν ᾄσμα τοῦ τόπου μου λέγει τοῦτο.

— Μᾶς τὸ λέγεις αὐτὸ τὸ ᾆσμα; ἠρώτησα.

— Εὐχαρίστως, ἀλλὰ πρέπει πρῶτον νὰ μοὶ δώσητε κάτι τί. Πολλοὶ ἀπαιτοῦσι τοῦτο καὶ μοὶ δίδουσι σόλδια τινά.

Χωρὶς ν' ἀπαντήσω, συγκεκινημένος τῇ προσέφερα χρυσοῦν νόμισμα, τὸ ὁποῖον ἀφοῦ ἔλαβε, παρετήρησε καλῶς, τὸ ἔστρεψε πολλάκις καὶ εἶτα ἐπιστρέφουσά μοι αὐτό·

— Προτιμῶ τὰ σόλδια, μοὶ εἶπεν ἢ λευκὰ νομίσματα, ἂν ἀγαπᾶτε.

Ἐρευνήσαντες εἰς τὰ θηλάκιά μας, τῇ ἐδώκαμεν ὅσα ἐφέρομεν ἀργυρᾶ καὶ χάλκινα νομίσματα, ἀξίας ἓξ ἕως ἑπτὰ φράγκων.

Ἡ ὄψις τότε τῆς ἀθιγγανίδος ἔλαμψεν ἐκ χαρᾶς.

— Εἶσθε πολὺ καλοὶ κύριοι, μᾶς εἶπε καὶ θὰ σᾶς τραγουδήσω ἀμέσως τὸ ᾆσμα μου καὶ θὰ χορεύσω κατόπιν μὲ τὸ δέφι μου.

Ἐκαθήσαμεν τότε εὐχαριστημένοι ἐπὶ μεγάλου παρακειμένου λίθου. Αὕτη δὲ ἀμέσως ἔλαβε τὸ τυμπάνιόν της, ὅπερ εἶχε παρ' ἑαυτῇ καὶ ἐτραγῴδησε.

Ἦτο μία θλιβερὰ καὶ μελαγχολικὴ μελοποιΐα ὁμοιάζουσα πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ἐκεῖνα ᾄσματα τὰ ὁποῖα ἐνέχουσι τὴν ἡδύτητα τῶν οὐανδαλιτικῶν σχολιαίων τριχρόνων ἱσπανικῶν σκοπῶν καὶ τὴν ἔρρυθμον κίνησιν τοῦ μεγάλου κινήματος τῆς θαλάσσης. Αἱ δὲ ἀκατάληπτοι δι' ἡμᾶς ἐκεῖναι λέξεις, ἃς προέφερεν, ἀνήκων βεβαίως εἰς τὴν γλῶσσαν ἐκείνην τῶν βοεμῶν, ἧς αἱ λέξεις ἐλήφθησαν ἐκ τόσων διαφόρων ἰδιωμάτων.

Τὸ τυμπανοκρόταλον ἐρρύθμει τὴν παράδοξον ἐκείνην μελῳδίαν, ἡ δὲ ἠχὼ ἀντήχει μετὰ τῆς βοεμίδος, διαχεούσης ἀνὰ τὴν πέριξ πεδιάδα τὴν μελαγχολίαν τῆς καρδίας της.

Εἶτα, αἰφνιδίως ἐλύγισε, στρέφουσα τὸν θώρακα αὐτῆς πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἐχόρευσεν ὡς χορεύουσιν αἱ ἀσιαναὶ καὶ ὀρχηστρίδες, προσδίδουσα εἰς ὅλον αὐτῆς τὸ σῶμα ἡδυπαθεῖς παλμούς, οἵτινες ἔφερον αὐτὴν εἰς ἀπεριορίστους ἐκστάσεις.

Βαθμηδὸν ὅμως αἱ κινήσεις αὗται ἐπετάθησαν, τὸ τυμπάνιον ἐδόνησε μᾶλλον νευρωδῶς ὑπὸ τοὺς εὐκινήτους αὐτῆς δακτύλους, φρικιάσις τις ἀνετίναξεν αὐτὴν ὁλοκλήρως καὶ ἤρξατο στρεφομένη μετὰ τοσαύτης ταχύτητος, ὥστε ἀπεμακρύνετο καθ'ἑκάστην στροφὴν ἀφ' ἡμῶν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα πεπλκνημένους ἐν τῷ κενῷ, ἡμιλιπόθυμος.

Αἴφνης ἀφήκαμεν κραυγὴν τρόμου μετὰ τοῦ φίλου μου.

Ἡ ἀθιγγανὶς προσέκρουσεν εἰς λίθον καὶ ἀπωλέσασα τὴν ἰσορροπίαν, ἔπιπτεν ἐκ τῶν ὄπισθεν.

Ἐσπεύσαμεν ἀμέσως ἀμφότεροι πρὸς αὐτὴν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι ἡ πτῶσις αὐτῆς δὲν θὰ ἦτο σημαντική, ἀλλ' ἠπατήθημεν. Ἡ μικρὰ βοεμὴ ἐκτάδην κειμένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, οὐδὲν σημεῖον ζωῆς ἔδιδεν. Ἀνήσυχοι τότε καὶ συγκεκινημένοι ἐπλησιάσαμεν πολὺ αὐτὴν ὅπως ἐξετάσωμεν τὴν πληγήν της καὶ ἴδομεν πόθεν προήρχετο τὸ ῥέον ἤδη αἷμα, ὅτε παρετηρήσαμεν φρικώδες θέαμα.

Ἡ κεφαλὴ τῆς μικρᾶς εἶχεν ἰσχυρῶς προσκρούσει εἰς αἰχμηρὸν λίθον καὶ κοιλωθέντος τοῦ χαλκίνου διαδήματος ὅπερ ἔφερεν εἰς τὴν κεφαλήν, εἷς ἐκ τῶν ἥλων τῆς στεφάνης εἰσέδυσε βαθέως εἰς τὸν κρόταφον.

Ἡ τάλαινα τέττιξ τῶν μεγάλων ὁδῶν εἶχε τραγῳδήσῃ διὰ τελευταίαν φοράν.

. . . . . .

Ὅτε κατηρχόμεθα τὴν ὁδόν, ἐβαδίζομεν βραδέως, φέροντες μετὰ προσοχῆς τὸ σῶμα τῆς μικρᾶς ἀθιγγανίδος, ἧς τὸ ὠχρὸν πρόσωπον διετήρει ἔτι, ὡς ὑστάτην ἀνταύγειαν τῆς ζωῆς, τὸν εὐτυχῆ τῆς ἀμεριμνίας τύπον. Ἡ δὲ χεὶρ τῆς νεκρᾶς, στηριζομένη ἔτι ἐπὶ τοῦ τυμπανοκροτάλου της ἐδονεῖτο τῆδε κακεῖσε καὶ τὸ ἀπαίσιον ὄργανον, ὑπερτάτη εἰρωνεία τῶν ἀνθρωπίνων ἐκρύετο περιοδικῶς εὐφροσύνως.

Ὁ ἥλιος διέχεε τὰς ἀκτίνας εἰς τὰ πέριξ καὶ τὰ πτηνὰ ᾄδοντα τὰς παροχὰς τοῦ Ἀπριλίου, τὴν ἔγερσιν αὐτὴν τῆς φύσεως, ἀπεδίωκον τὴν τῆς χιόνος τελευταίαν αὐτῆς νάρκην.

(Ἐκ τοῦ *Septentrion.*)

Φ. Π.

Η ΘΕΛΗΣΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΟΥ

Μὲ τῆς καρδιᾶς τῆς βούλησες μίλησα χθὲς τὸ βράδυ
ὅπ', ἂν δὲν γείνουν γλήγορα, θὰ καταιβῶ 'στὸν Ἅδη.
Μοῦπε πολλὰ ποῦ νὰ τὰ πῶ, σὲ σᾶς ! ὁ νοῦς θυμᾶται ;
Μονάχα μιὰ παραγγελιὰν ἀπ' ὅλες συλλογᾶται.
'Στὸ πρῶτο, πρῶτο χτύπημα, εἶπε μου, χθὲς τὸ βράδυ
πῶς θέλει πάλι, νὰ βρεθῇ, 'στῆς Σίφνος τὸ πηγάδι,
'Στῆς λαγκαδιὲς τῆς ὥμορφες, ὅπ' εἶνε ριζωμένο
Κι' ἀπὸ χαρὲς καὶ δάκρυα μπόλικα ποτισμένο.
—Εἶν' ἡ χαρές, τὸ τρυφερὸ μάτι, τὸ καρδιοκλάνο
—Εἶνε τὰ κλάμματ' ὁ Σταυρὸς τῶν τάφων ἀπὸ 'πάνω.
Μέσ' τὰ βουνὰ νὰ τριγυρνῶ, 'στῆς Ἐκκλησιὲς νὰ 'μπαίνω
Χωρὶς καμμιὰ ξεκούρασι πάλι ἀπὸ 'κεῖ νὰ βγαίνω
'Στὴν Παναγία τὸ βουνὸ τὸ ὥμορφο Μοναστῆρι
Νὰ πᾷ νὰ στήσ' ἐρημικὸ καὶ φτωχικὸ τσαντῆρι.
'Απὸ κεῖ πέρα στοῦ κοντοῦ, 'κεῖ κάτω 'στὴ Βλυχάδα
Ποῦ φαίνετ' ἀπ' τὸν Ἅη—Λιά, μ' ἀνέκφραστη γλυκάδα.
'Αφ' σὺ κι' ἐκεῖν' ἐπισκεφθῶ τὰ μάτια μ' ἀποστάσουν
Εἰς τὸ νεκροταφεῖό μας νὰ πᾶνε νὰ πλαγιάσουν.
'Αχ ! ἡ καρδιά μου μόν' αὐτὴ τὴ διαμαντένια χάρι
Μία γιὰ πάντα ζήτησεν ! ὡς νύφη της θὰ πάρῃ
Τὸ Μαῦρο χῶμα ! πεθερὸ τοῦ τάφου τῆς κολώνας !
Κι' ἀπάν' ἀπὸ τὴν πλάκα της, νὰ γράψουν : ἀναπαύσου
Καρδιά, ποῦ ἄδικ' ἐπαίδευες, ἄμοιρο νεῖον αἰῶνας
Τώρα καρδιὰ 'στὴν πλάκα σου, γείνου κομμάτια, θραύσου ;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α. ΚΟΣΜΗΣ

ΠΡΟΣΦΑΤΟΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

Τηλέφωνον **Apostoloff**

Ἡ «Πρακτικὴ Ἐπιθώρησις τοῦ Ἠλεκτρισμοῦ» ἀναφέρει, ὅτι ὁ κ. Apostoloff, ἐφεῦρεν ἀνακάλυψεν, ἥτις κέκληται νὰ φέρῃ ἀναστάτωσιν εἰς τὴν τηλεφωνίαν, διὰ τῆς παροχῆς μέσου τοῖς συνδρομηταῖς ὅπως ἀποκαθιστῶσιν αὐτοματῶς καὶ ἀπ' εὐθείας

μεταξὺ αὐτῶν συγκοινωνίαν καὶ μάλιστα ἀπὸ δικτύου εἰς δίκτυον, στιγμιαίως, καὶ νὰ δύνανται νὰ συνδιαλέγωνται ἀνέτως καὶ τελείως, χωρὶς νὰ διακόπτωνται.

Μία τοιαύτη βελτίωσις θέλει γίνῃ εὐχαρίστως δεκτὴ παρὰ πάντων, ἰδίᾳ τῶν ποιούντων μεγάλην χρῆσιν τῆς τηλεφωνίας καὶ ἀγανακτούντων ἑκάστοτε ἐπὶ ταῖς συχναῖς διακοπαῖς τῶν κεντρικῶν σταθμῶν κτλ.

Ἡ βελτίωσις ὅμως αὕτη ἕξῃ καὶ ἕτερον προτέρημα, τὴν σημαντικὴν ἐλάττωσιν τοῦ σήμερον ἐν χρήσει προσωπικοῦ, ὡς καὶ τὴν ἐλάττωσιν οὐσιωδῶς τῶν τιμῶν τῶν συνδρομῶν.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀνακάλυψις ὀλιγίστας μεταβολὰς θέλει ἐπιφέρει εἰς τὰ ὑπάρχοντα μηχανήματα. Παρὰ τῷ συνδρομητῇ θέλει προστεθῇ μικρὰ συσκευή, ἥτις θὰ ἀποκαθιστᾷ αὐτομάτως τὰς συγκοινωνίας ἐν τῷ κεντρικῷ σταθμῷ. Ἐν τούτῳ δέ, ἐπὶ σειρᾶς τραπεζῶν ὑπάρχουσι διατεθειμέναι οἱ αὐτόματοι, οὕτως εἰπεῖν συγκοινωνισταί, οἵτινες ἀντικαθιστῶσι τὰς συνήθεις συσκευὰς μετὰ τοῦ προσωπικοῦ των. Ἡ δ' ἐπίβλεψις αὐτῶν δι' ἑνὸς μόνου προσώπου ἀρκεῖ.

Τὸ σύστημα τοῦτο συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐμφανίζῃ διαδοχικῶς διὰ τῆς πιέσεως κομβίου, τὰ ψηφία τὰ ἀποτελοῦντα τὸν ἀριθμὸν τῆς ζητουμένης συγκοινωνίας καὶ νὰ ἀποκαθιστᾷ τὴν συγκοινωνίαν ταύτην διὰ μέσου εἰδικοῦ κλητηρίου κομβίου, ὅπερ ἐπίσης, μετὰ τὴν περαίωσιν τῆς συνδιαλέξεως ἐπαναφέρει τὰς γραμμὰς εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν. Πίνακες αὐτόματοι ἐνεργοῦντες καταλλήλως ὑπεμφαίνουσι τότε, ὅτι αἱ συσκευαὶ εἰσὶν ἐλεύθεροι καὶ ἕτοιμοι πρὸς ἐκ νέου λειτουργίαν.

Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, ὡς φαίνεται, ἐπεχείρησε δοκιμὰς τοῦ συστήματος τούτου, αἵτινες ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι θὰ ἴδωμεν προσεχῶς καὶ ἐμπράκτως τὸ νέον τοῦτο τηλεφωνικὸν σύστημα.

Ἡ ἄνευ ἀγωγοῦ τηλεγραφία.

Προκειμένου περὶ ἠλεκτρικῶν συγκοινωνιῶν, ἃς ἀναφέρωμεν καὶ μίαν νεωτέραν περίεργον ἀνακάλυψιν τοῦ κ. Marconi, ἰταλοῦ ἠλεκτρολόγου, ὅστις κατώρθωσε νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν μεταβίβασιν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ἄνευ μεσολαβήσεως οὐδενὸς σύρματος, οὔτε ἀγωγοῦ οἱουδήποτε εἴδους εἰς ἀπόστασιν πλέον τοῦ ἑνὸς χιλιομέτρου.

Ὁ κ. Marconi κατεσκεύασε δέκτην τοιαύτης εὐαισθησίας, ὥστε κινεῖ σήμαντρον, ἐπηρεαζόμενον ἐξ ἀποστάσεως ὑπὸ ἠλεκτρικοῦ ἀκτινοβόλου (radiateur), ὅστις τῷ μεταδίδει ἀοράτους καὶ ἀνεπαισθήτους ἀναπάλσεις ἀπαρατηρητεί.

Πειράματα σχετικὰ ἐγένοντο ὁμοίως Ἀγγλίᾳ, ὡς καὶ ἐπὶ μακροτέρων ἀποστάσεων ἐπιτυχῶς πάντοτε, ὡς λέγεται.

Ἐὰν ἡ ἄνευ ἀγωγοῦ σύρματος τηλεγραφία, ἥτις ἐγένετο ἀπό τινος ἀντικείμενον ἀναζητήσεων καὶ δοκιμῶν παρὰ πολλοῖς ἐπιστήμοσι καὶ πρακτικοῖς, ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς θεωρίας, πᾶς τις κατανοεῖ τὰς σημαντικὰς ὠφελείας καὶ προτερήματα ἃς ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ πρᾶξις θὰ ἐκαρποῦντο, ἰδίᾳ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ναυσιπλοΐας. Ὥστε οὐχὶ ἄνευ ἐνδιαφέροντος ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος ἀκολουθεῖ τὰς δοκιμὰς ταύτας, τοῦ νέου συστήματος Marconi, ἃς ὁ κ. Preece, πρῶτος μηχανικὸς ἐν τῇ τηλεγραφικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Λονδίνου, ἀνεκοίνωσεν ἐσχάτως τῷ κοινῷ ἔν τινι αὐτοῦ συνδιαλέξει ἐν Ἀγγλίᾳ.

ΤΟ ΨΕΥΔΟΣ

Τὸ ψεῦδος ἔχει παθητικὸν καὶ ἐνεργητικόν. Καὶ ὅσοι μὲν σιωπῶσι τὴν ἀλήθειαν πρὸς σκοπὸν ἐξαπάτης, λέγεται παθητικὸν ψεῦδος, ὅσοι δὲ διακηρύττουσι ψεύδη ἀντὶ ἀληθείας, λέγεται ἐνεργητικὸν ψεῦδος. Τὸ δεύτερον εἶναι εἰλικρινέστερον!

Τὸ ψεῦδος κατατάσσεται εἰς τὰς ἑξῆς κατηγορίας:

Ψεῦδος οἰήσεως καὶ κενοδοξίας, κολακείας, διευκολύνσεως ἢ λυσιτελείας, συμφέροντος, φόβου, κακεντρεχείας καὶ κακοηθείας, ψεῦδος πρὸς ἀγαθοποιΐαν καὶ τῆς ἀνάγκης, ψεῦδος εὐτραπελίας καὶ ψεῦδος ἐκ συνηθείας.

Πάντα τὰ εἴδη τοῦ ψεύδους φέρουσι τὴν σφραγῖδα τοῦ διαβόλου, ἐκτὸς βεβαίως τοῦ τῆς ἀνάγκης, ὁπόταν συνοδεύεται ὑπὸ προφανοῦς εὐεργετήματος καὶ οὕτινος συνήθως ποιοῦσι χρῆσιν οἱ ἱερεῖς.

Ὁ φίλος τοῦ ψεύδους μόνον πρόσκαιρον ὠφέλειαν δύναται νὰ καρπωθῇ, ἐπερχομένης ἐν ἅρματι τῆς ἀληθείας καὶ καταδιωκούσης αὐτό.

Τὸ ψεῦδος πρὸς τὴν ἀλήθειαν ὁμοιάζει, ὅπως τὸ σκότος πρὸς τὸ φῶς. Διαρκεῖ μέχρις ὅτου τὸ δεύτερον διαλύσῃ τὸ πρῶτον.

Τὸ ψεῦδος ὁμοιάζει πρὸς τὸ κλεῖθρον χρηματοκιβωτίου, ἐν ᾧ ποριζόμεθα χρήματα.

Τὸ μᾶλλον ἐπικίνδυνον ψεῦδος εἶναι τὸ μὴ ἐπιδεχόμενον τὴν θεραπείαν τῆς προξενηθείσης βλάβης.

Τὸ ψεῦδος καὶ ἡ κλοπή, ἂν δὲν ἦναι ἀδελφοί, εἶναι ὅμως σύζυγοι.

Τὸ ψεῦδος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἱππεύει ἐπὶ τῆς ράχεως τοῦ χρέους. Οὐγγία χρέους καταστρέφει πολλάκις μίαν λίτραν φιλαληθείας ἢ πιστώσεως.

Ἡ γλῶσσα δάκνει δριμύτερον τῶν ὀδόντων, τὸ δὲ ψεῦδος δριμύτερον τοῦ ὄφεως.

Ἡ γλῶσσα ἵσταται ἐπὶ ὑγροῦ μέρους καὶ ὀλισθαίνει εὐκόλως. Τὸ δὲ ψεῦδος ἵσταται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ μέλιτος καὶ διολισθαίνει γλυκύτερον.

Ἡ καρδία τοῦ ψευδολόγου ἵσταται ἐπὶ τῆς γλώσσης του, τοῦ δὲ φιλαλήθους ἐν τῇ συνειδήσει του.

Καὶ ὁ ἐπίλογος τοῦ ψεύδους:

Συνήθως ὁ πολίτης ψεύδεται ἐξ ἀνάγκης, ὁ δικηγόρος ἐξ ἐπαγγέλματος, ὁ ἔμπορος ἐκ κερδοσκοπίας, ὁ ἰατρὸς ἐκ συνθήκης, ὁ πλούσιος ἐκ φιλαργυρίας, ὁ πένης ἐκ δυστυχίας καὶ ἡ γυνὴ ἐξ ἔρωτος καὶ συμπαθείας.

Ἄρα πάντες ψεύδονται ἐκτὸς τοῦ βωβοῦ.

Φύσις.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν καταστημάτων Ἀν. Κωνταντινίδου 1897.